

Spm. nr. S 657

Til justitsministeren (1/12 95) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren undersøge, om forvaltningslovens åbenhedsbestemmelser er tilstrækkelig klare og gode til, at lovens intentioner opretholdes?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 656.

Svar (12/12 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises der til begrundelsen for spørgsmål nr. S 656 af samme dato vedrørende lovforslag nr. L 78 af 22. november 1995 om ændring af lov om dyreforsøg. I denne begrundelse anfører spørgeren, at »det forhold, at man ikke vil opgive institutionernes navne, [betyder], at det kan være meget vanskeligt at finde ud af, hvad det faktisk er for nogle forsøg, der er givet tilladelse til. Den begrænsning, der er i loven om, at man ikke har navnet på forsøgsudøveren, har ikke noget at gøre med, at man ikke kan få oplyst, hvor det foregår. Man kan altid slette navnet, hvis man skal give en sådan tilladelse«.

På denne baggrund går Justitsministeriet ud fra, at spørgeren ønsker oplyst, om bestemmelserne om aktindsigt er »tilstrækkelig klare og gode«, når personer, der ikke er parter i de enkelte forsøgssager, ønsker oplysninger om, hvilke institutioner eller virksomheder der udfører dyreforsøg. Dette spørgsmål skal ikke besvares på grundlag af forvaltningslovens regler om aktindsigt, der kun gælder for en sags parter, men efter reglerne i offentlighedsloven sammenholdt med dyreforsøgslovens § 19.

Efter § 19 i den oprindelige lov om dyreforsøg (lov nr. 382 af 10. juni 1987) omfattede retten til aktindsigt efter offentlighedsloven ikke adgang til at blive gjort bekendt med identiteten, herunder navne, adresser og telefonnumre, på de personer, der udfører forsøg eller passer dyr til sådanne formål. Adgangen til aktindsigt omfattede heller ikke oplysninger om de institutioner eller virksomheder, hvor forsøg udføres.

Ved lov nr. 470 af 30. juni 1993 blev denne bestemmelse ændret, således at det herefter alene er oplysninger om identiteten på de personer, der udfører forsøg eller passer dyr til sådanne formål, som efter dyreforsøgsloven er undtaget fra adgangen til aktindsigt. Spørgsmålet om retten til aktindsigt i andre oplysninger i dyreforsøgssager, herunder oplysninger om, på hvilke institutioner eller virksomheder sådanne forsøg udføres, skal således nu afgøres efter offentlighedslovens almindelige regler. Ændringen bygger på et ønske om at tilvejebringe større åbenhed omkring dyreforsøg, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg B, sp. 1475.

Adgangen til aktindsigt i de oplysninger, som der sigtes til i spørgsmålet, skal derfor bedømmes efter de samme regler, som i øvrigt regulerer offentlighedens adgang til aktindsigt i forvaltningens dokumenter m.v. For disse oplysninger gælder der således den samme åbenhed som for alle andre oplysninger, hvor spørgsmålet om aktindsigt skal behandles efter offentlighedens almindelige regler herom.

Spm. nr. S 720

Til landbrugs- og fiskeriministeren (8/12 95) af:

Margrete Auken (SF):

»Finder ministeren det rigtigt, at der årligt drukner op mod 7.000 marsvin ved bifangst i dansk fiskeri?«

Begrundelse

I Danmark har marsvin været fredet i 30 år, og vort land har internationalt været et foregangsland, for så vidt angår tiltrædelse og opfølgning af internationale aftaler, der tager sigte på at beskytte bl.a. marsvinet. Dyreværnsloven forbyder endvidere aflivning af dyr ved drukning, da dette er en langsom og smertefuld død.

Svar (18/12 95)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

I dansk fiskeri fanges marsvin i et vist omfang som utilsigtet bifangst i visse garnfiskerier. Effekten af bifangsterne på marsvinebestanden